

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้มีคุณธรรม และมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวการพัฒนาคนดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจดีงาม มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้งมีสมรรถนะทักษะ และความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่ยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรมรักความเป็นไทย ทักษะการคิด วิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 2)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนรู้และสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก สามารถถ่ายทอดความคิด ประเพณีและวัฒนธรรมที่ดีของไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 221) ดังนั้น แนวทางการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตรคือ การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่สอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตร คือ การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถนำทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาความรู้ความสามารถของประชากรโลกในปัจจุบัน เนื่องจากตำราและข่าวสารซึ่งผ่านทางสื่อต่างๆ ดีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ ในยุคของเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการศึกษา การส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาการศึกษาทุกระดับ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนเข้ากับชีวิตจริง และสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ได้จนเกิดความรู้ที่มี

ความหมายมากขึ้นในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 3) กำหนดให้สาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจัดอยู่ในกลุ่มภาษาต่างประเทศกลุ่มสาระที่ 8 ที่ได้กำหนด สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ขึ้นอย่างชัดเจนในแต่ละชั้นตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมีเป้าหมายหลักคือต้องปลูกฝังและส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการ ฟัง การพูด การอ่านและการเขียนไปพร้อมๆ กันตลอดจนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ ในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริงและคาดหวังว่าคนไทยทุกคนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการ สื่อสารได้

การสอนทักษะอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยนับว่ายังไม่ประสบความสำเร็จ เท่าที่ควร เพราะความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading Comprehension) ของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำนอกจากนี้ตัวครูเองก็มีปัญหาเกี่ยวกับการสอนกิจกรรม สื่อและการ วัดผลทางการอ่าน ดังสุรางค์ ประเทศ (2540 : 2) กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษของคน ไทยไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากความไม่แน่นอนในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร รวมทั้งปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง สิ่งแวดล้อมอื่นๆ ที่มี อิทธิพลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษา รวมทั้งสภาพสื่อการเรียนการสอนที่ใช้อยู่ใน ปัจจุบันไม่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน อีกทั้งยังขาดความต่อเนื่องระหว่างบทเรียนแต่ละบทและ แต่ละเล่มรวมถึงกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่ค่อยหลากหลายเท่าที่ควร

สภาพการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนนางรอง พิตยาคม ที่พบคือ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและมีความสามารถด้านทักษะอ่านไม่เหมาะสม กับระดับชั้นที่เรียน ซึ่งส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวิชาภาษาอังกฤษต่ำไปด้วย และเมื่อ พิจารณาในเรื่องทักษะการอ่าน พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษต่ำกว่าทักษะอื่น ๆ เช่น ในการวัดและประเมินผลระดับสถานศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งงานวัดและประเมินผล ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนนางรองพิตยาคม (2555 : 1-2) ได้รายงานผลการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนของโรงเรียนรู้ ษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.65 จะเห็นได้ว่า เป็นผลการเรียนที่อยู่ในระดับพอใช้ ก่อนข้างต่ำ สมควรได้รับการปรับปรุง นอกจากนี้ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนนางรองพิตยาคมได้รายงานผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test : O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งดำเนินการสอบโดยสำนักงานทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติในปี 2554 และ 2555 ได้คะแนน เฉลี่ยร้อยละ 26.55 และ 25.45 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าโดยรวมแล้วนักเรียนไม่สามารถผ่าน

เกณฑ์ขั้นต่ำ คือ ร้อยละ 50 ของการทำแบบทดสอบได้ ซึ่งเป็นการผ่านในระดับต่ำ
(โรงเรียนนางรองพิทยาคม. 2556 : 7)

แบบฝึกมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนทักษะทางภาษาอย่างมาก เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น สามารถจดจำเนื้อหาในบทเรียนและคำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทน ทำให้เกิดความสนุกสนานในขณะที่เรียน ทราบความก้าวหน้าของตนเองสามารถนำแบบฝึกมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้นำมาวัดผลการเรียนหลังจากที่เรียนแล้วตลอดจนสามารถทราบข้อบกพร่อง และนำไปปรับปรุงแก้ไขได้ทันที่ที่ นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ แบบฝึกที่ดีเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญของครู ทำให้ครูลดภาระการสอนลงได้ ทำให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองมีความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งมีผู้ทำวิจัยผลการใช้แบบฝึกทักษะมาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่าได้แบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน มีดัชนีประสิทธิผลสูงกว่า .50 และนักเรียนมีความพึงพอใจกับการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ อาทิเช่น ฉันทนา การสะอาด (2547 : 100) พรทิภา มากมูลดี (2551 : 83-84) และ โสภิต พันธุ์วิริยะกุล (2552 : 81-83) เป็นต้น

การสอนแบบร่วมมือการเรียนรู้ (Cooperative Learning) เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม (Group of Interaction) และมีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น การจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้เป็นการเรียนรู้แบบที่นักเรียนต้องเรียนรู้พร้อมกับรับผิดชอบงานกลุ่มร่วมกัน โดยสถานการณ์การเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้นั้น ผู้เรียนจะมีการพึ่งพาซึ่งกันและกัน ในเชิงบวก (Positive Interdependence) เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ร่วมกันนักเรียนแต่ละคนตระหนักว่าจะสามารถบรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ได้ก็ต่อเมื่อเพื่อนคนอื่น ๆ ในกลุ่มสามารถบรรลุเป้าหมายเดียวกันได้ ซึ่งวิธีเรียนดังกล่าวเป็นวิธีการที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถต่างกัน โดยแต่ละคนในกลุ่มจะต้องมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ในการจัดกิจกรรมดังกล่าวครูผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้คำปรึกษาและสังเกตพฤติกรรมในขณะที่นักเรียนดำเนินกิจกรรมเท่านั้น (กรมวิชาการ. 2545 : 1-3) ซึ่งสอดคล้องพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญมากที่สุด ฉะนั้นครูผู้สอนและผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการถ่ายทอดความรู้ไปเป็นผู้ช่วยเหลือส่งเสริม และสนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่นักเรียนเพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้อย่างสร้างสรรค์ ดังนั้นการสอนที่ผู้เรียนได้ตระหนักถึงคุณค่าของวิชาที่เรียน ทำให้ผู้เรียนถึงความสัมพันธ์ระหว่างวิชาหรือมีการบูรณาการเรียน

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD (Student Teams Achievement Division) เป็นการจัดการเรียนรู้อีกแบบหนึ่ง โดยมีการจัดกลุ่มแบบความสามารถแต่ละกลุ่มได้เรียนรู้ในเนื้อหาที่ผู้สอนเตรียมไว้ร่วมกันเพื่อศึกษาเนื้อหาและแก้ปัญหา มีการสอบเก็บคะแนนเป็นรายบุคคลแล้วนำไปหาคะแนนพัฒนาการของแต่ละคน แล้วนำคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนในกลุ่มมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มไหนได้คะแนนพัฒนาการของกลุ่มมากที่สุดกลุ่มนั้นได้รางวัลและถือเป็นคะแนนของกลุ่ม มีผู้ทำวิจัยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD มาใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่าการจัดการเรียนรู้เทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นักเรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก อาทิเช่น ศิริพร ทาทอง (2548 : 62-63) พรทิภา มากมูลดี (2551 : 83-84) และสุจิต พงษ์เพ็ชรจันทร์ (2551 : 88-89) เป็นต้น

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิค STAD ซึ่งมีการจัดกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน กลุ่มละประมาณ 4-5 คน เป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน เรียนปานกลาง 2 คน และเรียนอ่อน 1 คน โดยครูกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้เนื้อหาบทเรียนใหม่ และให้นักเรียนช่วยกันศึกษาและทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายร่วมกันจนสำเร็จ ทดสอบรายบุคคล และมีการคำนวณหาคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม เพื่อดูความก้าวหน้าของผู้เรียน การจัดการกิจกรรมการเรียน การสอนแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD มีข้อดี คือ ผู้เรียนมีความตื่นตัว สนุกสนานกับการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกคิด เรียนรู้ทักษะทางสังคม มีความรับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่มร่วมกับสมาชิกอื่น และส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันได้เรียนรู้ร่วมกันทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ เป็นผลทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุริยส กิ่งมณี (2547 : 94) ได้ศึกษาการพัฒนาการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ด้วยเทคนิค STAD เรื่อง บรรยายศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุรินทร์ราชมงคล พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ด้วยเทคนิค STAD มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.96/80.90 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7096 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 70.96

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ความเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สมมติฐานของการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพความเกณฑ์ 75/75
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียน
3. ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่ามากกว่า .50
4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. นักเรียนได้รับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนในการนำเอาแบบฝึกทักษะมาใช้พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต่อไป
4. เป็นแนวทางในการทำวิจัยเกี่ยวกับการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจโดยใช้สื่อและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบอื่น ๆ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนนางรองพิทยาคม อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 6 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 240 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนนางรองพิทยาคม อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 40 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่มโดยวิธีการจับสลาก
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
 - 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนด้วยแบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.2.1 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.2.3 คำนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.2.4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เนื้อหาของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ21101 เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจจากสื่อในชีวิตประจำวัน ได้แก่ 1) Numbers 2) Myself and My Family 3) Menus 4) Signs and Symbols 5) Labels 6) Time and Days 7) Fables และ 8) Buri Ram Province

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการเรียนในรูปแบบของแบบฝึกทักษะการอ่านที่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นการฝึกอ่าน คำศัพท์ ประโยค ข้อความ เรื่องราวในเรื่องที่พบในชีวิตประจำวัน

2. การอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถของผู้อ่านในการบอกความหมายของคำศัพท์ สำนวน การแปลความ การตีความ การตอบคำถามเกี่ยวกับการหาหัวข้อเรื่อง การหาประโยคใจความสำคัญ การตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน การหาคำอ้างอิง การสรุปลงความเห็น การเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น การเขียนแผนที่ความคิด และการสรุปความจากเนื้อหาในแบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3. การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD หมายถึง กิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกัน มีการช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน และรับผิดชอบงานของกลุ่มร่วมกัน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ กลุ่มละ 4-5 คน ประกอบด้วยสมาชิกเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

4. ประสิทธิภาพ หมายถึง ผลการใช้แบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในสัดส่วนของจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบท้ายแบบฝึกทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ดังนี้

75 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจที่นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยหลังแบบฝึกทักษะแต่ละเล่มรวมกัน ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

75 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ได้จากทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลของคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว

6. ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าตัวเลขที่แสดงอัตราการเรียนรู้ที่ก้าวหน้าขึ้นจากพื้นฐานความรู้เดิม หลังจากที่คุณเรียนได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้จากแบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

7. ความพึงพอใจ หมายถึง เป็นความรู้สึกรับรองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ไปในทางบวก เป็นความรู้สึกเป็นสุขเมื่อได้รับความสำเร็จหรือได้ตามสิ่งที่ต้องการ เป็นความรู้สึกที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อเวลาหรือสถานการณ์เปลี่ยนไป

8. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนางรองพิทยาคม อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557